

200707089/1.

Datum uitspraak: 25 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. 07/34770 en 07/34769 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 27 september 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 september 2007, verzonden op 28 september 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

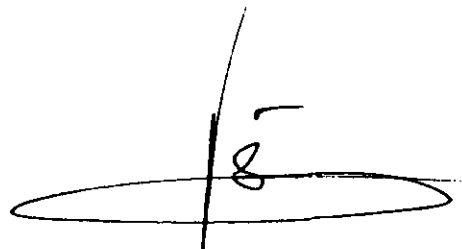
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

91-566.

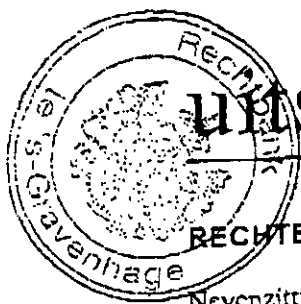
Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/34770 (voorlopige voorziening)
Awb 07/34769 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
V-nummer:
verzoekster,
gemachtigde: mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. J.P. Guérain, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 31 augustus 2007 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 7 september 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 7 september 2007 heeft verzoekster hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/34769. Verzoekster is medegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 7 september 2007 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 21 september 2007. Verzoekster is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. De voorzieningenrechter kan, indien bij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.3. Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Verzoekster woonde met haar gescheiden moeder en haar broer in Iran. In het jaar voorafgaande aan haar vertrek uit Iran is zij geïnteresseerd geraakt in het christelijk geloof. Zij heeft met haar vriendin , die zich reeds had bekeerd tot het Armeense christelijk geloof, twintig maal in het geheim bijbellessen gevolgd. De achttiende maal is zij gevolgd door haar broer, zelf een streng gelovige moslim. Toen haar broer hoorde dat verzoekster bijbellessen volgde sloot hij haar thuis op en sloeg haar. Ook werd verzoekster bedreigd door haar streng gelovige oom. Ongeveer een week voor haar vertrek uit Iran kreeg verzoekster een telefoontje van de moeder van . Deze vertelde verzoekster dat was gearresteerd. Verzoekster hoorde later diezelfde week van een Armeense vriendin dat ook de man die de bijbellessen verzorgde was opgepakt. Verzoekster besloot daarop Iran te verlaten, temeer omdat haar oom haar wenste uit te huwelijken aan een 45-jarige streng gelovige moslim. Verzoekster is op 20 april 2007 met de auto vanuit Iran in Turkije aangekomen, waar zij ongeveer twee maanden en twintig dagen is gebleven. In die periode heeft zij nog contact gehad met haar moeder die haar vertelde dat de autoriteiten bij haar langs waren geweest omdat zij verzoekster zochten. Vervolgens is verzoekster op 12 juli 2007 met het vliegtuig uit Turkije vertrokken. Zij heeft haar reisdocumenten aan de reisagent moeten afgeven. Op 16 juli 2007 heeft verzoekster zich in Ter Apel bij het aanmeldcentrum gemeld, waar zij op 31 augustus 2007 een aanvraag heeft ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat niet aannemelijk is gemaakt dat de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Voorts meent verweerder dat de aanvraag binnen achtenveertig procedures kon worden afgewezen. Verweerder heeft aangevoerd dat verzoekster geen reisbescheiden heeft kunnen overleggen, terwijl zij evenmin haar reisroute middels gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen aannemelijk heeft gemaakt. Voorts kan verzoekster worden tegengeworpen dat zij haar reisbescheiden heeft afgegeven aan de reisagent. Het vorenstaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster. Nu er zich omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, mogen in het relaas daarnaast ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas van de vreemdeling dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Verweerder heeft gesteld dat het asielrelaas van verzoekster positieve overtuigingskracht ontbeert. Verzoekster heeft aangegeven dat zij met haar vriendin is meegegaan die zich heeft bekeerd tot het Armeense christelijk geloof. Echter, volgens het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007 kunnen slechts etnisch Armeniërs lid zijn van de Armeense kerk. Niet gebleken is dat verzoekster in contact is gekomen met een kerkgenootschap dat zich wel bezig houdt met in Iran verboden bekeringsactiviteiten. Voorts heeft verzoekster weinig kennis van het christelijk geloof. Zij weet niet waar en wanneer

Jezus Christus is geboren, ze weet niet wie Jozef is, ze weet niet welke betekenis Pasen heeft, ze kent geen andere christelijke feestdagen dan Pasen en Kerstmis en ze weet weinig over het leven van Jezus Christus. Nu verzoekster heeft verklaard dat zij twintig bijbellessen van drie tot vier uur heeft gevolgd had van haar verwacht mogen worden dat zij meer elementaire kennis zou bezitten van het christendom. Verzoekster heeft verklaard dat haar broer haar is gevolgd omdat hij meende dat zij op bezoek ging bij een mannelijke vriend, hetgeen in Iran niet wordt getolereerd. Verzoekster heeft aangegeven dat zij daarom heeft toegegeven bijbellessen te hebben gevolgd. Deze uitleg wekt bevreemding aangezien bekering tot het christendom in Iran tot ernstige problemen kan leiden. Verzoekster heeft verder tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de bekendheid bij de moeder van [] met de bekering van haar dochter. Uit het verslag van het nader gehoor blijkt aanvankelijk dat de moeder van [] wist van de bekering van haar dochter, later dat zij niet op de hoogte was van deze bekering en weer later dat zij wel op de hoogte was. Verzoekster wordt dan ook niet gevolgd in haar verklaring dat de moeder van [] vanwege de arrestatie van haar dochter verzoekster heeft gewaarschuwd. Verzoekster wordt niet gevolgd in haar stelling dat zij vanwege haar overstap naar het christelijk geloof heeft te vrezen voor vervolging in Iran. Voorts kan ook haar verklaring dat zij in Iran zal worden uitgehuwelijkt niet leiden tot toelating als vluchteling. Verzoekster komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000. Verzoekster is er voorts vanwege het vorenstaande niet in geslaagd aannemelijk te maken dat zij bij terugkeer naar Iran te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Verzoekster komt derhalve ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Ten slotte is verweerder niet gebleken dat verzoekster op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 in aanmerking gebracht dient te worden voor een verblijfsvergunning. Niet aannemelijk is gemaakt dat van verzoekster als gevolg van traumatische ervaringen, die verband houden met het vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verwacht terug te keren naar haar land van herkomst. Ook overigens zijn door verzoekster geen klemmende redenen van humanitaire aard aangevoerd die tot de conclusie leiden dat in redelijkheid niet van haar kan worden verlangd terug te keren naar Iran.

2.5. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat verweerder onvoldoende zorgvuldig heeft gehandeld door haar aanvraag versneld af te doen. Verzoekster heeft diverse bronnen genoemd waaruit blijkt dat tot het christendom bekeerden in Iran kunnen worden gediscrimineerd, dat er diverse Armeense Kerken bestaan, waaronder een [] die zich wel actief bezig houdt met het bekeren van moslims en dat in Iran streng wordt opgetreden tegen kerken die zich bezig houden met bekeringsactiviteiten. Verzoekster is van mening dat zij niet kan terugkeren naar Iran, omdat zij grote problemen zal krijgen vanwege haar belangstelling voor de Armeense kerk en omdat zij zal worden uitgehuwelijkt.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.7. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.8. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.9. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.10. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Iran zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot verzoekster persoonlijke feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.11. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat verzoekster ter staving van haar aanvraag geen reisdocumenten heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag alsook dat verweerder dit in redelijkheid toerekenbaar heeft kunnen achten. Verzoekster heeft evenmin haar reisroute middels gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen aannemelijk gemaakt, hetgeen verzoekster ook niet heeft bestreden. De voorzieningenrechter overweegt verder naar aanleiding van hetgeen door verzoekster op dit punt is aangevoerd, dat ingevolge vaste jurisprudentie in beginsel geldt dat afgifte van reisdocumenten aan de reisagent het ontbreken van documenten niet ontoerekenbaar doet zijn.

2.12. In het geval er zich omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, mogen in het relaas daarnaast ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas van de vreemdeling dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

2.13. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van verzoekster positieve overtuigingskracht ontbeert. De voorzieningenrechter overweegt dienaangaande allereerst dat verzoekster een aantal standpunten van verweerder niet heeft weersproken. Verzoekster heeft niet

weersproken dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de bekendheid bij de moeder van met de bekering van tot het christelijk geloof en dat zij om die reden niet hoeft te worden gevolgd in haar verklaring dat de moeder van haar heeft gewaarschuwd vanwege de arrestatie van zij heeft niet weersproken dat het bevreemding wekt dat zij haar broer heeft toegegeven dat zij bijbellessen volgde, terwijl hij dacht dat zij bij een vriend op bezoek ging en zij heeft niet weersproken dat zij, ondanks de twintig bijbellessen die zij zegt te hebben gevolgd, weinig kennis heeft van het christelijk geloof. Dat die bijbellessen in het geheim plaatsvonden en dat het volgens verzoekster een gering aantal lessen betrof, zoals in het zwaarwegend advies van 5 september 2007 staat vermeld, heeft verweerder in dit verband in redelijkheid niet als plausible redenen hoeven aanmerken. Immers deze redenen leiden niet noodzakelijkerwijs tot een geringe mate van kennisoverdracht. Verzoekster heeft verder niet weersproken dat haar stelling dat zij slachtoffer is geworden van huiselijk geweld van de kant van haar broer wegens het volgen van een andere geloofsleer, niet hoeft te worden gevolgd nu de door haar gestelde geloofsproblemen als ongeloofwaardig dienen te worden beschouwd. De voorzieningenrechter overweegt voorts dat de verklaring van verzoekster dat zij met haar vriendin, die zich reeds had bekeerd tot het Armeens christelijk geloof, bijbellessen bij de Armeense kerk is gaan volgen, niet past binnen hetgeen in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007 staat vermeld over de Armeense kerk in Iran, namelijk dat deze kerk slechts etnisch Armeniërs als lid heeft en dat deze kerk niet doet aan bekeringsactiviteiten. In dit verband merkt de voorzieningenrechter nog op dat hetgeen verzoekster heeft aangevoerd over de niet met stukken is onderbouwd en voorts dat uit de verklaringen van verzoekster niet kan worden afgeleid dat zij bij deze geloofsgroepering bijbelles heeft gevolgd.

Ter zitting heeft verzoekster nog aangevoerd dat zij inmiddels is gedoopt. De voorzieningenrechter acht het naar voren brengen van deze stelling in dit stadium in strijd met de goede procesorde en betreft deze stelling om die reden niet bij zijn beoordeling.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder het asielrelaas van verzoekster in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten en heeft verweerder eveneens de gestelde dreiging van uithuwelijking van verzoekster ongeloofwaardig kunnen achten. Verzoekster kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.14. Het is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat verzoekster gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat verzoekster aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

2.15. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanig klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van verzoekster niet verlangd kan worden terug te keren. Verzoekster kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.16. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

Zaaknummers: Awb 07/34770 , Awb 07/34769

blad 6

2.17. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.18. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

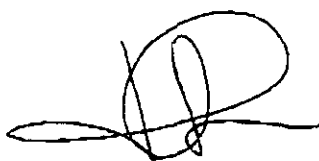
2.19. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Bestlissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/34769, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/34770 , af.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 27 september 2007.

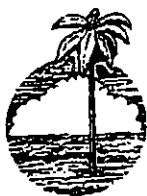
Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

28 SEP 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE	
6113	INGEKOMEN
B	- 5 OKT 2007
ZAAK NR. 200707089	
AAN: P.W. DE BOM	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift (ASIEL)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER FAX: 070 - 365 13 80

IND. 0708.31.0493.

Ten behoeve van de vreemdeling

Naam:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Iraanse
Geslacht:	v
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr S. Coenen
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0709.13

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen
Registratienummers:	AWB 04/34769
Datum uitspraak:	27/09/07
Datum verzending afschrift:	28/09/07

Advocatenkantoor Palm B.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht (nr 30205111).

Alle opdmachten worden aanvaard en uitgevoerd onder algemene voorwaarden, gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel, welke u op verzoek worden toegezonden.

Advocatenkantoor Palm B.V. is aangesloten bij de Geschillencommissie Advocatuur.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Stichting Derdengelden ABN AMRO rekeningnr 43.82.30.213

GRIEVEN:

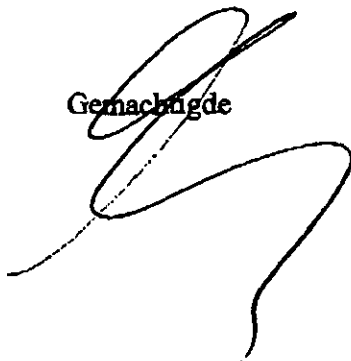
Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

1. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat verweerder juist geoordeeld heeft door te stellen dat appellante niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat zij feiten en omstandigheden naar voren zou hebben gebracht bij haar asielaanvraag welke aanleiding zouden dienen te geven tot verlening van een asielstatus. Appellante kan niet begrijpen dat de rechtbank verweerder volgt in haar redenering dat appellante niet beperkt zou worden in haar bestaansmogelijkheden vanwege discriminatoire behandeling. Appellante heeft gemotiveerd aangetoond dat dit wel het geval is en dat zij niet in de mogelijkheid is daartoe stukken over te leggen kan haar niet worden tegengeworpen. De rechtbank motiveert haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering niet voldoende en handelt derhalve in strijd met 3:46 AWB.
2. Ten onrechte gaat de rechtbank niet inhoudelijk in op het door appellante naar vorengebrachte betreffende de Armenian Evangelical Church in Iran, zoals vermeld in de zienswijze, terwijl dit een stuk van algemene bekend verondersteld mag worden en handelt ook hierdoor in strijd met 3: 46 AWB. De rechtbank laat na haar overwegingen in deze deugdelijk te onderbouwen en motiveren.
3. Appellante beroept zich op het feit dat er in haar geval geen sprake is van rechtsgelijkheid, daar de rechtbank Zwolle in een vergelijkbaar geval wel tot gegrondverklaring van het beroep heeft besloten (rechtbank Zwolle, zittinghoudende te Zwolle AWB 05/23722, 06/07/06).
- *
4. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 5 oktober 2007

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep

*